

EUROPESE COMMISSIE

DIRECTORAAT-GENERAAL FINANCIËLE STABILITEIT, FINANCIËLE DIENSTEN EN
KAPITAALMARKTENUNIE

Brussel, 7 juli 2020
REV2 – vervangt de kennisgeving
(REV1) van 8 februari 2018

KENNISGEVING AAN BELANGHEBBENDEN

TERUGTREKKING VAN HET VERENIGD KONINKRIJK EN EU-REGELS OP HET GEBIED VAN BANK- EN BETAALDIENSTEN

Het Verenigd Koninkrijk heeft zich op 1 februari 2020 uit de Europese Unie teruggetrokken en is daarmee een “derde land” geworden¹. Het terugtrekkingsakkoord² voorziet in een overgangsperiode die op 31 december 2020 eindigt. Tot die datum is het EU-recht onverminderd van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk³.

Tijdens de overgangsperiode zullen de EU en het Verenigd Koninkrijk onderhandelen over een akkoord over een nieuw partnerschap. Het is echter niet zeker of dat akkoord aan het einde van de overgangsperiode is gesloten en in werking treedt. Hoe dan ook, dat akkoord zou een relatie tot stand brengen die heel anders zal zijn dan de huidige deelname van het Verenigd Koninkrijk aan de interne markt⁴.

Bovendien zal het Verenigd Koninkrijk na de overgangsperiode een derde land worden wat de uitvoering en toepassing van het EU-recht in de EU-lidstaten betreft.

Alle belanghebbenden, en met name marktdeelnemers, worden daarom gewezen op de rechtsgevolgen die het einde van de overgangsperiode op hun activiteiten zal hebben.

Advies aan belanghebbenden:

In het licht van deze kennisgeving wordt financiële dienstverrichters op het gebied van bancaire, betaal- en/of elektronisch-gelddiensten, en met name degenen die

¹ Een derde land is een land dat geen lid is van de EU.

² Akkoord inzake de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland uit de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (PB L 29 van 31.1.2020, blz. 7) (hierna “het terugtrekkingsakkoord” genoemd).

³ Behoudens enkele uitzonderingen waarin artikel 127 van het terugtrekkingsakkoord voorziet. Die uitzonderingen zijn echter niet relevant in het kader van deze kennisgeving.

⁴ Een vrijhandelsakkoord kent bijvoorbeeld niet de begrippen die eigen zijn aan de interne markt (op het gebied van goederen en diensten), zoals wederzijdse erkenning.

grensoverschrijdend diensten naar of van het Verenigd Koninkrijk aanbieden of verrichten, aangeraden om het effect van het einde van de overgangperiode te beoordelen en hun EU-cliënten en toezichthouders of overheidsinstanties correct te informeren. Ook wordt hun aangeraden om tijdig passende maatregelen te nemen, hetgeen ook de overdracht van activa en/of activiteiten naar de EU kan inhouden om afdoende bescherming te bieden voor banken in de EU, hun cliënten en hun middelen.

Opgelet: In deze kennisgeving wordt niet ingegaan op:

- EU-regels inzake wets- en jurisdictieconflicten (“justitiële samenwerking in burgerlijke en handelszaken”);
- EU-vennootschapsrecht;
- EU-regels inzake bescherming van persoonsgegevens.

Deze aspecten komen aan bod in andere kennisgevingen die momenteel worden voorbereid of reeds zijn bekendgemaakt⁵.

Na het einde van de overgangperiode zijn de EU-regels op het gebied van bank- en betaaldiensten, met inbegrip van met name Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen⁶, Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen⁷, Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels⁸, Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen⁹, Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt¹⁰, Verordening (EG) nr. 924/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 16

⁵ https://ec.europa.eu/info/european-union-and-united-kingdom-forging-new-partnership/future-partnership/getting-ready-end-transition-period_nl.

⁶ PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338.

⁷ PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1.

⁸ PB L 173 van 12.6.2014, blz. 149.

⁹ PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190.

¹⁰ PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35.

september 2009 betreffende grensoverschrijdende betalingen in de Gemeenschap¹¹ en Richtlijn 2014/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de vergelijkbaarheid van de in verband met betaalrekeningen aangerekende vergoedingen, het overstappen naar een andere betaalrekening en de toegang tot betaalrekeningen met basisfuncties¹², alsmede EU-regels voor de uitgifte van elektronisch geld, met inbegrip van Richtlijn 2009/110/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 september 2009 betreffende de toegang tot, de uitoefening van en het prudentieel toezicht op de werkzaamheden van instellingen voor elektronisch geld¹³, niet langer van toepassing voor het Verenigd Koninkrijk. Dat heeft met name de onderstaande gevolgen:

1. VERGUNNINGEN

- Entiteiten met een vergunning van de bevoegde autoriteiten uit het Verenigd Koninkrijk (hierna “entiteiten met een vergunning uit het Verenigd Koninkrijk” genoemd) die bank¹⁴- en betaaldiensten¹⁵ en/of elektronisch-gelddiensten¹⁶ verrichten, zullen niet langer kunnen profiteren van de vergunning¹⁷ om die diensten en activiteiten in de EU te verrichten (zij zullen hun zogenoemde “EU-paspoort” verliezen), en zullen worden behandeld als entiteiten uit derde landen wat betreft hun mogelijkheden inzake het vestigen van bijkantoren¹⁸ of agenten in de lidstaten. Dit betekent dat die entiteiten in de EU geen grensoverschrijdende diensten meer zullen mogen aanbieden op basis van hun bestaande vergunningen uit het Verenigd Koninkrijk.

¹¹ PB L 266 van 9.10.2009, blz. 11.

¹² PB L 257 van 28.8.2014, blz. 214.

¹³ PB L 267 van 10.10.2009, blz. 7.

¹⁴ Zie artikel 8, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU, alsmede bijlage I bij die richtlijn. Diverse in die bijlage I bij Richtlijn 2013/36/EU genoemde activiteiten vallen ook onder Richtlijn 2014/65/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten voor financiële instrumenten (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 349) en Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 84). Deze kennisgeving laat overwegingen met betrekking tot het raamwerk voor beleggingsdiensten buiten beschouwing en belanghebbenden dienen ook de “Kennisgeving aan belanghebbenden – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en EU-regels op het gebied van de markten voor financiële instrumenten” te consulteren.

¹⁵ De artikelen 1 en 2 van en bijlage I bij Richtlijn (EU) 2015/2366.

¹⁶ De artikelen 1 en 2 van Richtlijn 2009/110/EU.

¹⁷ Artikel 8 van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 11 van Richtlijn (EU) 2015/2366.

¹⁸ Artikel 17 van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 8 van Richtlijn 2009/110/EG. .

- Entiteiten met een vergunning uit het Verenigd Koninkrijk die bijkantoren hebben opgericht in EU-lidstaten, zullen na het einde van de overgangperiode moeten voldoen aan de regels van de lidstaten van ontvangst die gelden voor bijkantoren van entiteiten die hun hoofdkantoor in een derde land hebben¹⁹, met inbegrip van het vereiste dat zij, overeenkomstig die voorschriften, over een geldige vergunning van de betrokken bevoegde autoriteit van de lidstaat van ontvangst moeten beschikken. Dit kan betekenen dat zij een specifieke vergunning nodig hebben als bijkantoor of dochteronderneming en kan mogelijk tot veranderingen leiden voor depositohouders, bijvoorbeeld wanneer depositogarantiestelsels moeten worden aangepast. Betalingsinstellingen met een vergunning van de bevoegde autoriteiten van het Verenigd Koninkrijk zullen na het einde van de overgangperiode op het grondgebied van de Unie niet grensoverschrijdend of via bijkantoren in de lidstaten betaaldiensten mogen verrichten op basis van hun bestaande vergunning uit het Verenigd Koninkrijk²⁰.
- Entiteiten met een vergunning van de bevoegde autoriteiten in de Unie (hierna “entiteiten met een EU-vergunning” genoemd), met inbegrip van hun bijkantoren, moeten te allen tijde voldoen aan de voorwaarden waarop zij hun vergunning hebben gekregen²¹. Wanneer entiteiten met een EU-vergunning bijkantoren in het Verenigd Koninkrijk hebben opgericht, zullen die bijkantoren moeten vallen binnen het toepassingsgebied van de vergunning die is afgegeven aan de entiteiten waarvan zij juridisch gezien integrerend deel uitmaken. Dit houdt onder meer naleving in wat betreft hun programma van werkzaamheden en structurele organisatie²² en de vereisten dat de effectieve uitoefening van toezichttaken niet wordt belemmerd door moeilijkheden bij de handhaving van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van het derde land²³. De diensten die onder de vergunning vallen, zoals diensten die worden aangeboden door bijkantoren van de in een derde land gevestigde entiteit met een EU-vergunning, zullen verder onderworpen blijven aan de toezichtbevoegdheden van de bevoegde autoriteit die de vergunning heeft afgegeven, met inbegrip van met name de bevoegdheid om restricties of beperkingen op te leggen ten aanzien van de bedrijfsactiviteiten, de transacties of het netwerk van instellingen, of om de afstoting te verlangen van activiteiten die buitensporige risico's voor de soliditeit van een instelling opleveren²⁴. Ook de diensten van deze bijkantoren zullen

¹⁹ Artikel 47 van Richtlijn 2013/36/EU, artikel 15 van Richtlijn 2014/49/EU, artikel 1, lid 1, onder a), van richtlijn (EU) 2015/2366, en artikel 8 van Richtlijn 2009/110/EG.

²⁰ Artikel 1, lid 1, artikel 11, lid 1, en artikel 37, lid 1, van Richtlijn (EU) 2015/2366.

²¹ Artikel 18, onder c), van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 13, lid 1, onder c), van Richtlijn (EU) 2015/2366.

²² Artikel 10 van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 11, lid 4, van Richtlijn (EU) 2015/2366.

²³ Artikel 11, lid 8, van Richtlijn (EU) 2015/2366.

²⁴ Artikel 104, lid 1, onder e), van Richtlijn 2013/36/EU;

onderworpen blijven aan de desbetreffende vereisten die in het EU-rechtskader zijn vastgesteld²⁵.

2. REGELINGEN EN BLOOTSTELLINGEN

- De bevoegde autoriteit die de vergunning heeft afgegeven, zal een beoordeling moeten maken²⁶ van de regelingen die van invloed kunnen zijn op de mogelijkheden van entiteiten met een EU-vergunning om te beschikken over een autonoom risicobeheer en controleraamwerk dat evenredig is aan de aard, complexiteit en risico's van hun activiteiten, en over voldoende operationele veerkracht, met inbegrip van in de EU gebaseerde handels- en afdekkingscapaciteit en voortdurende toegang tot financiële marktinfrastructuur, ook in tijden van crisis. Bij die beoordeling zal bijvoorbeeld moeten worden gekeken of, na het einde van de overgangperiode, entiteiten met een EU-vergunning nog steeds een beroep mogen blijven doen op uitbestedings²⁷- of toezichtregelingen²⁸, onder meer ten aanzien van door hun bijkantoren, dochterondernemingen of moederondernemingen in het Verenigd Koninkrijk verrichte diensten, die de voortzetting van toegang tot financiële marktinfrastructuur in het Verenigd Koninkrijk kan bestrijken, ontheffingen van de toepassing van eisen ten aanzien van grote blootstellingen²⁹, vereisten inzake risicobeperking³⁰ of andere vormen van uitsluiting waarbij in het Verenigd Koninkrijk gevestigde tegenpartijen zijn betrokken, daaronder begrepen moederondernemingen of andere instellingen van dezelfde groep. Na het einde van de overgangperiode zullen de bepalingen van de richtlijn herstel en afwikkeling van banken wat betreft toegang tot diensten in afwikkeling niet langer in het Verenigd Koninkrijk van toepassing zijn, en dit punt moet in die beoordeling afdoende aan bod komen.

²⁵ Zie de “Kennisgeving aan belanghebbenden – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk en EU-regels op het gebied van de markten voor financiële instrumenten”.

²⁶ Dit kan betekenen dat zij nieuwe aanvragen moeten indienen voor de respectieve behandelingen.

²⁷ Artikel 11, lid 8, en artikel 19 van Richtlijn (EU) 2015/2366 en artikel 8 van Richtlijn 2009/110/EG.

²⁸ Artikel 127 van Richtlijn 2013/36/EU, artikel 2, lid 1, punt 44, artikel 7 en artikel 32 van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen.

²⁹ Artikel 400, lid 2, onder c), van Verordening (EU) nr. 575/2013; artikelen 12 en 19 van Richtlijn 2014/59/EU, en artikel 5, lid 1, onder a), punt i), van Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/63 van de Commissie van 21 oktober 2014 tot aanvulling van Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van wat de vooraf te betalen bijdragen aan afwikkelingsfinancieringsregelingen betreft.

³⁰ Artikel 11 van Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (EMIR).

- De prudentiële behandeling van blootstellingen aan in het Verenigd Koninkrijk gevestigde derden³¹ zal gevolgen ondervinden. Overeenkomstig Verordening (EU) nr. 575/2013 genieten blootstellingen aan in een derde land gevestigde entiteiten een minder gunstige prudentiële behandeling dan blootstellingen aan in de EU gevestigde entiteiten. Als gevolg daarvan moeten entiteiten met een EU-vergunning meer kapitaal aanhouden voor hun blootstellingen in het Verenigd Koninkrijk. Ingeval de EU het raamwerk van het Verenigd Koninkrijk gelijkwaardig zou verklaren, zou het aan te houden kapitaal hetzelfde zijn als ten aanzien van gelijksoortige blootstellingen in de EU. De beoordeling van de gelijkwaardigheid van het Verenigd Koninkrijk loopt nog, zodat de uitkomst daarvan niet valt te voorspellen. Entiteiten met een EU-vergunning moeten dus worden geïnformeerd en voorbereid zijn op een situatie waarop de kapitaalvereisten die gelden voor hun blootstellingen aan in het Verenigd Koninkrijk gevestigde derden, hoger zouden zijn dan vandaag het geval is. Evenzo kan er, binnen het afwikkelingsraamwerk, na het einde van de overgangperiode, voor onder het recht van het Verenigd Koninkrijk uitgegeven vreemdvermogensinstrumenten een en ander veranderen in de beoordeling van de vraag of vreemd vermogen in aanmerking komt voor het minimumvereiste voor eigen vermogen en in aanmerking komend vreemd vermogen (MREL)³². Na het einde van de overgangperiode moeten door entiteiten met een EU-vergunning onder het recht van het Verenigd Koninkrijk uitgegeven voor MREL in aanmerking komende vreemdvermogensinstrumenten aanvullende contractuele bepalingen bevatten die de mogelijkheid bieden van contractuele erkenning van ‘bail-in’-bevoegdheden van autoriteiten van de Unie³³.

3. OVEREENKOMSTEN

- Overeenkomsten tussen partijen die in de Unie en in het Verenigd Koninkrijk gevestigd zijn, kunnen worden geraakt door het verlies van het unieke paspoort, omdat dit de mogelijkheid voor entiteiten met een vergunning uit het Verenigd Koninkrijk zal beperken om verder bepaalde verplichtingen en activiteiten uit te voeren ten aanzien van overeenkomsten die vóór het einde van de overgangperiode zijn gesloten. Nadien zullen de EU-voorschriften inzake conflicten tussen jurisdicties en wetten niet langer van toepassing zijn op het

³¹ Zie bv. de artikelen 107, 114, 115, 116, 132 en 142, artikel 143, lid 1, artikel 151, leden 4 en 9, artikel 283, artikel 312, lid 2, en artikel 363 van Verordening (EU) nr. 575/2013.

³² Zie de artikelen 45 en 55 van Richtlijn 2014/59/EU. Zie de “Single Resolution Board expectations to ensure resolvability of banks in the context of Brexit” (november 2018) en “SRB MREL policy under the banking package (2020)”, delen 6 en 7. Zie ook Europese Bankautoriteit, “Opinion on issues related to the departure of the United Kingdom from the European Union” (EBA/OP/2017/12), deel IV “Resolution and deposit guarantee schemes”, blz. 16 e.v.

³³ Zie artikel 55, lid 1, van Richtlijn 2014/59/EU en SRB Position Paper van 15 november 2018.

Verenigd Koninkrijk. Wanneer overeenkomsten³⁴ worden beheerst door het recht van het Verenigd Koninkrijk, of een rechtskeuze bevatten of overeenstemming ten faveure van de jurisdictie van een rechterlijke instantie in het Verenigd Koninkrijk, dienen partijen bij die overeenkomst zorgvuldig de effecten van de terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk op de geldigheid en afdwingbaarheid van die overeenkomsten na het einde van de overgangperiode na te gaan en de nodige stappen te ondernemen om eventuele risico's daarvan te beperken, onder meer risico's voor hun cliënten, teneinde de continuïteit van de dienstverlening na het einde van de overgangperiode te garanderen.

4. CONSUMENTENBESCHERMING VOOR BETALINGEN EN BANKREKENINGEN

- De overdracht van middelen van het Verenigd Koninkrijk naar de EU in de vorm van overmakingen en automatische afschrijvingen in euro zal na het einde van de overgangperiode nog steeds worden verwerkt in het kader van de gemeenschappelijke eurobetalingsruimte (SEPA)³⁵. Wel kan voor entiteiten met een vergunning uit het Verenigd Koninkrijk misschien niet meer de verplichting gelden om zich te houden aan bepaalde regels ter bescherming van betaaldienstgebruikers, zoals het verbod op extra kosten. Dit kan potentieel tot hogere vergoedingen leiden.
- Na het einde van de overgangperiode kunnen EU-consumenten, volgens het EU-recht, een bankrekening aanhouden bij een entiteit met een vergunning van het Verenigd Koninkrijk, met inachtneming van de desbetreffende wettelijke vereisten in het Verenigd Koninkrijk. Indien het een bankrekening in het Verenigd Koninkrijk bij een entiteit met een vergunning uit het Verenigd Koninkrijk betreft, zijn de in het Verenigd Koninkrijk depositogarantievoorschriften van toepassing. Bankrekeningen die in de EU worden aangehouden bij bijkantoren van entiteiten met een vergunning uit het Verenigd Koninkrijk, kunnen bescherming genieten overeenkomstig de depositogarantiestelsels die in de betrokken lidstaat van toepassing zijn. Overeenkomstig Richtlijn 2014/49/EU moeten de EU-lidstaten zich ervan vergewissen dat bijkantoren die op hun grondgebied door kredietinstellingen met hoofdkantoor buiten de EU zijn opgericht, over bescherming beschikken die gelijkwaardig is aan de in die richtlijn voorgeschreven bescherming. Indien de bescherming niet gelijkwaardig is, dan mogen de lidstaten bepalen dat die

³⁴ Zo moeten, wat overeenkomsten onder het recht van het Verenigd Koninkrijk betreft, de uitgifte van in aanmerking komende passiva de nodige contractuele bepalingen omvatten op grond van artikel 55 van Richtlijn 2014/59/EU.

³⁵ Zoals in maart 2019 bevestigd door de European Payment Council (EPC) (<https://www.europeanpaymentscouncil.eu/news-insights/news/european-payments-councils-decision-paper-brexit-and-uk-psps-participation-sepa>).

bijkantoren aan een depositogarantiestelsel moeten deelnemen³⁶. EU-cliënten moeten zich evenwel ervan bewust zijn dat deze entiteit, die hun ook een betaalkaart kan afgeven, niet langer onderworpen is aan de vereisten inzake transparantie, consumentenbescherming, beveiliging en fraudepreventie die in Richtlijn (EU) 2015/2366 zijn bepaald³⁷.

- Ten slotte, tot en met het einde van de overgangsperiode, blijven entiteiten met een vergunning uit het Verenigd Koninkrijk onderworpen aan Richtlijn 2014/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de vergelijkbaarheid van de in verband met betaalrekeningen aangerekende vergoedingen, het overstappen naar een andere betaalrekening en de toegang tot betaalrekeningen met basisfuncties (richtlijn betaaldiensten)³⁸. Overeenkomstig artikel 11 van die richtlijn kunnen EU-consumenten hun bank vragen hen te helpen bij het openen van een betaalrekening in een EU-lidstaat. Daartoe moet de entiteit met een vergunning uit het Verenigd Koninkrijk, op verzoek, aan EU-consumenten kosteloos een lijst verstrekken van alle bestaande doorlopende opdrachten voor overmakingen en door debiteurs aangestuurde mandaten voor automatische afschrijvingen, alsmede de beschikbare informatie over terugkerende transacties die gedurende de voorafgaande 13 maanden op hun rekening zijn uitgevoerd. De entiteit met een vergunning uit het Verenigd Koninkrijk zal ook het overblijvende positief saldo van de door de consument aangehouden rekening in het Verenigd Koninkrijk moeten overdragen naar andere rekeningen die de consument eventueel bij een betaaldienstaanbieder aanhoudt.

Evenzo kunnen ook EU-consumenten, tot en met 31 december 2020, aan hun entiteit met een EU-vergunning vragen hen te helpen een betaalrekening te openen bij een entiteit in het Verenigd Koninkrijk.

Na het einde van de overgangsperiode zijn deze regels niet langer van toepassing op en in het Verenigd Koninkrijk.

De website van de Commissie over banken en financiële markten (https://ec.europa.eu/info/business-economy-euro/banking-and-finance_en) bevat

³⁶ Artikel 15, lid 1, van Richtlijn 2014/49/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 inzake de depositogarantiestelsels (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 149). [Opinion of the European Banking Authority on deposit protection issues stemming from the withdrawal of the United Kingdom from the European Union](#)

³⁷ Richtlijn (EU) 2015/2366 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende betalingsdiensten in de interne markt (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 35).

³⁸ PB L 257 van 28.8.2014, blz. 214.

algemene informatie over bank- en betaaldiensten. Die webpagina's zullen zo nodig worden geactualiseerd.

Europese Commissie
Directoraat-generaal Financiële Stabiliteit, Financiële Diensten en Kapitaalmarktenunie